

A.L. Snijders

Lot

Jan Torenman Eysinck, die naast me woonde op de Apollolaan, verliet in 1952 het ouderlijk huis, hij was zeventien jaar oud. Ik vreesde dat ik hem nooit meer zou zien. Vandaag, 24 september 2020, logeer ik in Giethoorn, de plaats waar Tommy Wieringa over schrijft: 'Graag was ik daar eens dronken geworden met Rijk de Gooyer en Peter van Straaten.' Deze twee zijn dood, ik zoek op wat de filosoof Cioran daarover zegt.

De dood is de reddende engel voor al diegenen die een voorliefde en een gave voor de mislukking hebben; zij is de beloning voor allen die niets bereikt hebben en niets wens-ten te bereiken... De dood toont hun gelijk aan, is hun triomf. Voor de anderen, voor degenen die geploeterd hebben om van hun leven een succes te maken, en voor degenen die daarin geslaagd zijn, moet de dood wel een klap in het gezicht betekenen!

In Giethoorn word ik op een smal pad onverwacht aangesproken door een vrouw. Ze vraagt of ik Jan Torenman Eysinck ken. Voor ik kan reageren steekt ze van wal: 'Ik heb Jan goed gekend, hij praatte altijd over u. Dat was in de tijd toen hij bij zijn Italiaanse grootouders woonde. Hij was gevlucht uit Amsterdam. Hij had altijd ruzie met z'n eerzuchtige, betuttelende ouders, die van hem teveel verwachtten. Hij verlangde vrijheid en zelfstandigheid. De dag na zijn zeventiende verjaardag stapte hij op de nachttrein naar Italië en ging in de ochtend met de bus naar zijn grootouders. Ze woonden aan het Comomeer in een oude, kleine boerderij tegen een helling met rondom wijnbergen, wilde asperges, tijm en rozemarijn. In de buurt van de villa waar Mussolini met z'n 29 jaar jongere vriendin Clara Petacci ooit werd gearresteerd door de partizanen. Ik ging daar ieder jaar met vakantie en leerde Jan kennen toen hij ging werken in de pizzeria van Gina en Pepe. Het drama van de liefde ontstond ook in het leven van deze drie mensen. De levenslustige Gina, bijna 20 jaar ouder dan de blonde, Hollandse Jan, kon haar liefde niet bedwingen. Ook Jan liet zich volledig gaan. Het slachtoffer was in dit geval Pepe. De geliefden bleven 40 jaar bij elkaar. De laatste keer dat ik er op vakantie was, hoorde ik dat de pizzeria niet meer bestond. Niemand kon me zeggen waar Jan Torenman Eysinck gebleven was.'